Quaresma - Segon diumenge

Per FrancescRiera el dl., 27/02/2023 - 00:00

Gn 12,1-4a
2Tm 1,8b-10
Mt 17,1-9

QUAN SOM PORTATS A LA LLUM "TABORICA"

1. Enmig de la vida quotidiana, dels conflictes
Enmig de les pròpies foscors, contradiccions, ombres; suportant l'experiència diària de la meva feblesa: "no me n'acabo de sortir gens i prou que m'hi escarrasso"; després d'haver escoltat (unes línies abans de l'evangeli d'avui) que Jesús em diu que carregui el "meu" tros de creu, la creu que tot el dia estic escamotejant... quedo del tot sobtat! Avui Jesús em convoca a pujar la Muntanya.
Fa que l'acompanyi, amb tres dels seus íntims, a una muntanya alta i apartada... a fer silenci i pregar, a estar-me davant Déu (i no simplement davant el meu jo).
Amb els amics Pere, Andreu i Joan, jo mateix (qui ho havia de dir, Senyor!), pujo molt a poc a poc, molt al costat de Jesús. A mida que ascendim l'oxigen de l'Esperit va propiciant una respiració nova. La "pujada" s'esdevé enmig de la nostra vida quotidiana (la meva, la de Pere, Jaume i Joan, i la de Jesús). Ascendim agombolats pel silenci i el repòs, i per la música del xivarri del meu món, i de la meva gent estimada, la meva feina... i la meva poquedat.
Ens quedem en pregària, lenta, més enllà del temps (encara que, com diu amb realisme l'evangeli, les somnolències i la nostra pesantor ens persegueixen).

2. El Senyor fixa els ulls "simultàniament" en nosaltres i en el Pare
En nosaltres, en la nostra carn, la nostra realitat tan feble i que ell estima (amb tota la intensitat que només pot tenir Déu), i la seva mirada prou sap de quin fang som. I "simultàniament" els seus ulls són fixos en el Misteri Inefable i Fascinant, la Cordialitat, la Bellesa, la Veritat.
I torna a oir-se la paraula que en el Baptisme havia estat proclamada: "Tu ets el meu Fill, l'estimat, tu fas la meva complaença".
Sobtadament som portats a una nova visió de tot, tot apareix nou, tot és diví. La "llum tabòrica" ens envolta. Som desbordats per la Glòria (la Doxa) de Jesús. És una aparició pasqual avançada, avant la lettre. En el bell mig dels anuncis de la passió, del fracàs, de la tragèdia, de la mort, s'aixeca el vel i veiem més endins, se'ns dona tastar el Misteri Pasqual. La Pasqua, en la creu acabada d'anunciar, la Pasqua en la feblesa, la carn humana (la sarx).
La Transfiguració es aquella llambregada de revelació que regala el "coneixement intern del Senyor", més enllà del coneixement "extern".
No té massa sentit que ens preguntem què hi pot haver d'històric darrera d'aquest relat "simbòlic", però ben segur que en alguns moments de la seva vida, els més inseparables, els qui havien arribat més a fons al "coneixement intern" de Jesús, deurien copsar-hi una profunditat que transcendia la seva simple condició humana.

3. El relat ens fa contemplar un quadre ple de simbolismes
– Al centre Jesús, la fondària del qual dimana de manera enlluernadora. La divinitat es trasllueix per tots els porus de la seva humanitat. Nosaltres només podem adorar i gaudir.
– Acompanyat pels Profetes i la Llei. Elies, el profeta dels últims temps, i Moisès, el pare de la Llei.
– Davant tres deixebles, els mateixos que seran testimonis del moment més baix de Jesús a Getsemaní. Estan esmaperduts per una pregonesa que no havien sospitat en el seu Mestre. Pere voldria "eternitzar" aquest moment i defensar-se així, d'un camí que aboca a la creu.
– El núvol, la Divinitat, "proclama" (proclama l'essència de l'Evangeli), repetint les paraules del dia del Baptisme: "Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut". Només que ara afegeix: "escolteu-lo!".
Ho han d'escoltar els deixebles (que, millor o pitjor!, han "seguit" i s'han convertit ja en els íntims). Ho ha d'escoltar la Llei i els Profetes (que el Senyor ha vingut a portar al seu acompliment, 5,17). El text sembla que insinuï que també ho ha d'escoltar Jesús (com en els dies de la seva experiència mística al Baptisme) ara que comença el camí a Jerusalem. Ha de tornar a gustar-se objecte de la complaença del Pare,
Tots han de saber que aquest (el que coneixem, el que ha preferit la misericòrdia i la justícia al culte i la puresa, el que encaixa les contradiccions i creus...) és el Crist, Fill de Déu, que a Pere i al lector li costa tan d'acceptar.

El deixeble es prostra i adora profundament.

ETIQUETES
CONTEMPLACIÓ PREGÀRIA ESCOLTA